

РЕШЕНИЕ

№ 2139

гр. София, 23.04.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 34 състав, в публично заседание на 06.12.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мартин Аврамов

при участието на секретаря Ася Атанасова, като разгледа дело номер **2594** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от АПК във връзка с чл. 54, ал. 2 от ЗКИР.

К. Х. М. и К. Д. А.-М. обжалват Заповед № РД-50-118/29.06.2006 г. на кмета на район „В.” – Столична община. Настоящото дело е образувано след произнасянето на ВАС с Решение № 3474/10.03.2011 г. по адм. дело № 8437/2010 г., с което е отменено Решение № 857/10.04.2010 г. по адм. дело № 501/2009 г. на АССГ, отхвърлящо оспорването на административния акт, и делото е върнато за ново разглеждане от първоинстанционния съд.

Ответникът не взема участие в съдебното производство и не изразява становище по жалбата.

Заинтересованата страна [фирма] отрича допустимостта и евентуално – основателността на оспорването. Претендират се и разноските по делото.

По допустимостта на жалбата се е произнесъл ВАС с Определение № 11645/08.10.2009 г. по адм. дело № 5773/2009 г. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

1. Производството пред административния орган е инициирано с молба на [фирма], в качеството му на собственик на УПИ XVIII-136 от кв. 215 по плана на [населено място], м. „П.-Б.”, за изменение на кадастралния план чрез нанасяне на самостоятелни поземлени имоти с №№ 440, 441 и 442. Съставеният в хода на производството акт за непълноти и грешки е подписан от съставителя и заявителя. Предмет на оспорената заповед, издадена на основание § 4, ал. 1, т. 2 от ПЗР на ЗКИР, е одобряването на поправката на кадастралния план за заличаване на стар имот пл. № 136 и създаване на

нови имоти с посочените планоснимачни номера съобразно приложената към акта скица. При повторното разглеждане на делото от настоящия състав е прието заключение на техническа експертиза по въпросите, предмет на указанията на ВАС в отменителното решение. Според вещото лице В. Д. съществуващата в имот пл. № 135 (собственост на оспорващите) жилищна сграда не попада на граничната линия между новосъздадените имоти пл. №№ 441 и 442; при нанасянето на границите на новообразуваните имоти не са засегнати границите на притежавания от жалбоподателите имот, тъй като имотната граница между имот пл. № 135 и ПИ пл. №№ 440 и 442 се припокрива с парцелната и не е променяна с плана за регулация и застрояване. В заключението е направена и констатацията, че графично измерената площ на имот пл. № 440 не отговаря на изискванията по чл. 19, ал. 1, т. 1 от ЗУТ.

2. Непълнотите и грешките в кадастралните карти (планове) се установява на самото място с акт, който се подписва от съставителя, заявителя и пряко заинтересованите собственици - чл. 53, ал. 3 от ЗКИР. Предпоставка за издаването на заповед, с която се одобрява изменение на кадастъра, е наличието на съгласие на заинтересованите лица, изразено чрез подписите им върху акта за непълноти. В конкретния казус техническата експертиза, неоспорена от страните, е установила, че с нанасянето в кадастъра на новите имоти пл. №№ 440, 441 и 442 не се засягат площта и границите на имота на оспорващите, както и на съществуващата в него жилищна сграда. След като вещните права по отношение на УПИ XIX-135 не се нарушават или ограничават, техните носители не попадат в кръга на лицата по § 1, т. 13 от ДР на ЗУТ, т.е. не са страни в административното правоотношение по изменението на кадастъра. Отсъствието на това им качество изключва и дължимостта на подписването от тях на акта за непълноти и грешки. Съответно непредявяването на акта не е квалифицируемо като нарушение, опорочаващо процедурата за одобряване на изменението. То не се отразява и на материалната законосъобразност на заповедта, тъй като съгласието на жалбоподателите не е било условие за правомерното упражняване на правомощието по чл. 54, ал. 1 от ЗКИР. Спор за материално право по смисъла на чл. 53, ал. 2, изр. 2-ро от ЗКИР би възникнал единствено в хипотезата на пълно или частично припокриване между границите на новообразуваните имоти и тези на заинтересована от изменението страна.

3. Пределите на съдебната проверка се ограничават до евентуалните пороци на административния акт, обуславящи непосредственото нарушаване на правата на жалбоподателите, чиято защита се търси с упражненото право на оспорване. Тъй като вещните права на оспорващите не са засегнати от одобреното изменение, съответствието на имот пл. № 440 с изискванията за образуване на самостоятелен имот е неотнормимо към правния им интерес и остава извън предмета на съдебния контрол. Отмяната на заповедта на това основание не би породила последици в правната сфера на жалбоподателите.

Изложените съображения мотивират съда да отхвърли оспорването. На основание чл. 143, ал. 3 от АПК за заинтересованата страна е възникнало правото на съдебни разноски в доказвания им общ размер от 900 лв., платени в производствата пред първостепенния административен съд.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд–София-град, II отделение, 34 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на К. Х. М. и К. Д. А.-М. срещу Заповед № РД-50-118/29.06.2006 г. на кмета на район „В.“ – Столична община.

ОСЪЖДА К. Х. М. и К. Д. А.-М. да заплатят на [фирма] сумата от 900 (деветстотин) лева разноски в съдебното производство.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщението до страните, че е постановено.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: